

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

การทดลองที่ 1 ทดลองหาปัจจัยที่เหมาะสมในการออกของเมล็ดมะระขี้นก

1 หาวิธีการแก้การพักตัวของเมล็ดที่เหมาะสมสำหรับการออก

1.1 ระยะเวลาการแข็งเมล็ดในน้ำเดือดที่เหมาะสมสำหรับการออก

ระยะเวลาการลวกเมล็ดที่เหมาะสมคือ การลวก 4 วินาทีมีเปอร์เซ็นต์ความออก 73.5 เปอร์เซ็นต์จุดอยู่ในกลุ่มสูงที่สุด มีเปอร์เซ็นต์เมล็ดไม่ออกอยู่ในกลุ่มที่ต่ำสุด (19.5 เปอร์เซ็นต์) และมีค่าความแข็งแรงอยู่ในกลุ่มที่สูงสุดด้วย (34.22 มิลลิกรัมต่อตัน) สำหรับการลวกที่เหมาะสมรองลงมาคือ 3 วินาทีมีเปอร์เซ็นต์ความออก 77.5 เปอร์เซ็นต์อยู่ในกลุ่มสูงสุดเช่นกัน มีเปอร์เซ็นต์เมล็ดไม่ออกอยู่ในกลุ่มที่ต่ำสุด (14.0 เปอร์เซ็นต์) แต่มีค่าความแข็งแรงอยู่ในกลุ่มที่ต่ำสุด (31.00 มิลลิกรัมต่อตัน) ในขณะที่การไม่ลวกเมล็ดเลยมีเปอร์เซ็นต์ความออก 54.5 เปอร์เซ็นต์ มีเปอร์เซ็นต์เมล็ดไม่ออกถึง 27.5 เปอร์เซ็นต์ และมีค่าความแข็งแรงของตันอ่อน 32.62 มิลลิกรัมต่อตัน

1.2 การแกะส่วนของเปลือกที่เหมาะสมสำหรับการออก

การแกะส่วนของเปลือกครึ่งหนึ่งพร้อมกับแกะส่วนของ chlorenchyma membrane เพียงครึ่งหนึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการแก้ไขการพักตัว เพราะให้เปอร์เซ็นต์ความออก 83.5 เปอร์เซ็นต์อยู่ในกลุ่มสูงที่สุด มีเปอร์เซ็นต์เมล็ดไม่ออก 5.5 เปอร์เซ็นต์อยู่ในกลุ่มต่ำสุด และมีเปอร์เซ็นต์เมล็ดตาย 11.00 เปอร์เซ็นต์อยู่ในกลุ่มต่ำสุด สำหรับการแกะส่วนเปลือกพร้อมแกะส่วนของ chlorenchyma membrane ออกทั้งหมดเป็นวิธีรองลงมา เพราะให้เปอร์เซ็นต์ความออก 90.0 เปอร์เซ็นต์ เปอร์เซ็นต์เมล็ดไม่ออก 0.0 เปอร์เซ็นต์ และเปอร์เซ็นต์เมล็ดตาย 9.50 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งอยู่ในกลุ่มเดียวกันกับการแกะส่วนของเปลือกครึ่งหนึ่งพร้อมกับแกะส่วนของ chlorenchyma membrane เพียงครึ่งหนึ่ง แต่จะเสียเวลาในการแกะเปลือกและแกะส่วนของ chlorenchyma membrane นานกว่าซึ่งเป็นวิธีที่ต้องลงมา แต่การไม่แกะส่วนใดเลยจะมีเปอร์เซ็นต์ความออกเพียง 40.5 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น มีเปอร์เซ็นต์ไม่ออกถึง 28.5 เปอร์เซ็นต์ และเมล็ดตายมากที่สุดคือ 31.00 เปอร์เซ็นต์

2 หาอุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับการออก

อุณหภูมิที่เหมาะสมในการพะเมล็ดมะระชั้นก้าวคือ 30 องศาเซลเซียส ชั่งมีเบอร์เร็นต์ความออกซูงสุด 76.0 เบอร์เร็นต์ มีเบอร์เร็นต์เมล็ดไม่ออกต่ำสุดคือ 13.0 เบอร์เร็นต์ และมีเบอร์เร็นต์เมล็ดตายอยู่ในกลุ่มต่ำสุด (11.0 เบอร์เร็นต์) อุณหภูมิที่เหมาะสมรองลงมาคือ 25 องศาเซลเซียส (46.5 เบอร์เร็นต์) มีเบอร์เร็นต์เมล็ดไม่ออกเป็นอันดับสองคือ 44.5 เบอร์เร็นต์ และมีเบอร์เร็นต์เมล็ดตายอยู่ในกลุ่มต่ำสุด (9.0 เบอร์เร็นต์) สำหรับอุณหภูมิที่ไม่เหมาะสมกับการออกเมล็ดคือ 20 องศาเซลเซียสและ 40 องศาเซลเซียสเพราะว่าทำให้เมล็ดคงออกอยู่ในกลุ่มต่ำสุดทั้งสองอุณหภูมิ แต่การพะที่ 40 องศาเซลเซียสทำให้เมล็ดตาย 42.5 เบอร์เร็นต์

3 หาระยะเวลาการให้แสงที่เหมาะสมสำหรับการออก

ระยะเวลางานให้แสงไม่มีผลต่อเบอร์เร็นต์ความงอกของเมล็ดมะระชั้นก้าวที่ได้รับการแก้กาฟักดัว ไม่มีผลต่อเบอร์เร็นต์เมล็ดตาย และไม่มีผลค่าต่อความแข็งแรงของต้นอ่อนด้วยเช่นกัน

4 หาความชื้นที่เหมาะสมสำหรับการออก

เมล็ดมีความชื้นก่อนนำไปพะเท่ากับ 7.46 เบอร์เร็นต์ และความชื้นเมล็ดที่เริ่มมีรากงอก ผลลัพนออกจากเปลือกเท่ากับ 36.17 เบอร์เร็นต์ เมล็ดมะระชั้นก้าวสามารถออกได้เมื่อความชื้น เมล็ด 30 เบอร์เร็นต์ขึ้นไป (23.0 เบอร์เร็นต์ความงอก) และความชื้นเมล็ดที่งอกได้ดีที่สุดคือ 40 เบอร์เร็นต์ โดยให้ความงอก 54.5 เบอร์เร็นต์ และความชื้นเมล็ดที่รองลงไปคือ 35 เบอร์เร็นต์ โดย มีเบอร์เร็นต์ความงอก 36.5 เบอร์เร็นต์

การทดลองที่ 2 ทดลองปลูกมะระชั้นก้าวเพื่อหารูปแบบการปลูกและหาความหนาแน่น ประชากรที่เหมาะสมในการติดเมล็ด

การปลูกมะระชั้นก้าวที่ความหนาแน่นประชากรเหมาะสมที่สุดในการผลิตเมล็ดพันธุ์คือ ความหนาแน่น 1600 ต้นต่อไร่ เพราะมีน้ำหนักเมล็ด 100 เมล็ดสูงที่สุด (6.15 กรัม) และมีจำนวน ผลต่อต้นสูงสุด ในขณะที่องค์ประกอบจำนวนเมล็ดต่อผลและผลผลิตรวมกันไม่แตกต่างกัน และ ควรจะปลูกแบบไม่ใช้ค้างเพราะ จะให้เมล็ดพันธุ์ที่มีคุณภาพดีที่สุดคือ มีความหนา ความกว้าง และความยาว เท่ากับ 2.86 4.83 และ 8.93 มิลลิเมตรตามลำดับ มีเบอร์เร็นต์ความงอกสูงกว่า การปลูกแบบใช้ค้าง 10.9 เบอร์เร็นต์ แต่มีความแข็งแรงของต้นอ่อนที่ไม่ต่างกัน และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการสร้างค้าง